

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.55. Concilium Cloveshoviense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII. mania evasit. Sequenti tempore, cum
A. C. 747. Wormatia duarum illarum Provincia-
 rum Caput esset, eidem urbi subfuit
 Moguntia. Tandem occasione S. Boni-
 facii in dignitatem Metropolitanam post-
 liminio restituta est, ejusque Jurisdictio
 super Episcopatus tredecim, nimirum
 super Ecclesiam Argentoratensem, Spi-
 rensem, Wormatiensem, Coloniensem,
 Leodiensem, Augustanam, Herbipolen-
 sem, Buraburgensem, Erfordensem, Eich-
 stätensem, Constantiensem, & Curien-
 sem extensa. (*)

§. LV.

Concilium Cloveshoviense.

Tom. 6. Conc.
 p. 1565.

Cuthbertus Archiepiscopus Cantua-
 riensis & Ethelaldus Rex Mercio-
 rum S. Bonifacii monitis obsequentes
 Concilium Nationale in Anglia Clovesho-
 viæ initio mensis Septembris anno septin-
 gentesimo quadragesimo septimo Indi-
 ctione decima quinta exeunte celebra-
 runt. Cum Archiepiscopo Cuthberto
 aderant Episcopus Rosensis, Episcopi tres
 ex Regione Merciorum, duo ex Saxonia
 Occidentali, ex Anglia Orientali unus,
 ex

(*) Hic non tredecim sed solum duodecim
 Episcopatus enumerantur. Quod inde est, quia
 Episcopatus Paderbornensis a Carolo Magno fun-
 datus demum circa annum 799. accessit.

ex Saxonia Orientali unus, ex Saxonia Meridionali unus, & duo ex aliis Provinciis, universim Episcopi duodecim. Aderant quoque multi Presbyteri & Clerici minores, Rege Ethelbaldo cum Regni Proceribus presentibus. Cum Archiepiscopus duas Zachariæ Papæ epistolas protulisset, lectæ sunt, & in lingua vulgari explicatæ. Continebant vero monita salutaria ad omnes incolas magnæ Britanniæ directæ. Hortabatur Pontifex, ut mores ad Christianæ Doctrinæ regulam componerent, illis anathema comminatus, qui monita paterna contemnerent. Verisimile est, lectam quoque fuisse Epistolam S. Bonifacii ad Cuthbertum, cum illa huic Concilio præposita occurrat.

Postquam igitur Episcopi Angli sæpius consilia contulissent, Homiliis quoque S. Gregorii & Decretis Patrum examinatis condiderunt triginta Canones, quorum plerique continent monita generalia Episcopis data, ut suo officio satisfaciant, & antiquas Regulas Ecclesiasticas servent. Nihilominus aliqua notatu digna sunt. Quamvis Ecclesia horreat abusum, quo Sæculares aliquorum Monasteriorum possessionem invaserant, statuitur tamen, ut Episcopus etiam illa Monasteria adeat, & provideat, ne Sacerdotum Ministerium in illis deficiat.

Sæcul. VIII.
A. C. 747.

c. 5.

Sæcul. VIII.
A. C. 747.

c. 10.

defit. Omnes Presbyteri Symbolum Fidei, Orationem Dominicam, sacrosancta verba, quæ in Missæ celebratione, & officio Baptismi, item quæ in aliis Ritibus Ecclesiasticis solemniter dicuntur, interpretari & vulgari lingua exponere discant.

c. 12.

In Ecclesia sobrie cantent & simpliciter juxta consuetudinem, & qui nesciunt cantum, his satis sit, si legendo pronuncient. Omnia Festa toto anno celebrentur juxta exemplar Martyrologii Romanæ Ecclesiæ.

c. 13.

Nunquam antea hujus Martyrologii occurrit mentio, credoque, verba Concilii de Martyrologio Bedæ esse accipienda.

c. 23.

Speciatim præceptum, ut Festum S. Gregorii, & S. Augustini Discipuli ejus, vigesimo sexto Maji celebraretur. Ad frequentem Communionem invitantur non solum Monachi, sed inter Laicos etiam pueri, qui necdum videlicet lascivientis ætatis corruptela sunt vitiiati, & provectioris ætatis homines, qui peccare desinunt. Hoc Concilium quidem ad dandam eleemosynam Fideles excitat, sed damnat jam tunc irrepentem abusum, quod vellent non nulli pœnas canonicas a Presbytero in satisfactionem peccatorum sibi injunctas minui aut commutari, si largius eleemosynas darent. Eleemosyna magis pœnitentiam augeat, sed peccatores ab obligatione

c. 26.

gatio-

gatione orandi & jejunandi non eximat præfertim illos, quibus expedit, macc- Sæcul. VIII.
A. C. 747.

rare carnem suam peccatorum occasio-
nem & irritamentum. Illi quoque dam-
nantur, qui putabant, pro pœnitentia c. 27.
sibi injuncta satisfieri posse, si alii pro
ipsis jejunarent aut Psalmos canerent.

*Eadem caro, dicunt Patres, quæ ad pec-
candum incitavit, pœnam subeat; quia
alias, si ita placari per alios possit Divi-
na Justitia, divites facilius salvarentur
quam pauperes, contra, quam Evangelium* Matth. 19.
23.

Archiepiscopus statim per unum Diaco-
norum suorum hujus Concilii Acta misit
ad S. Bonifacium Moguntinum, qui re-
scribens magnam animarum utilitatem
inde proventuram eidem gratulatus est.

§. LVI.

Carolomannus mundo valedicit.

Eodem anno 747. Carolomannus Sæcu-
lo valedixit, Princeps bello clarissi- Aet. SS.
Ben. to. 4.
p. 123.
mus, Alemannorum, Bavarorum, Saxo-
num in acie sæpius victor; at insigni pie-
tate & Religionis amore illustrior, dum
S. Bonifacium contra Adversarios magno
animo defendit, Concilia convocari præ-
cepit, dum in loca & causas pias muni-
ficentissimus extitit. Ergo defuncta uxo-
re mundum reliquit, tum desiderio Regni
Cœle-